

Czy można rozmawiać z umarłymi?

Ponieważ przez wojnę światową w krótkim czasie miliony ludzi zostały pochłonięte, pragnieniem pozostałych było, aby otrzymać informację z zaświatów, aby powiedzieć ludziom, że ich umarli żyją i przeto istnieje możliwość kontaktowania się z nimi. Jeżeli żyjący mogą z umarłymi rozmawiać, to wszyscy ludzie winni o tym wiedzieć i nie potrzeba kosztownej propagandy dla tego rodzaju nauki. Jeżeli jednak na podstawie nieuprzedzonego rozważania wszystkich dowodów wyciągamy wniosek, że żywi nie mogą kontaktować się z umarłymi, że raczej dla poparcia twierdzenia spirytystów, przytoczone świadectwo okazuje się zwodnicze i błędne, a ponadto wywiera szkodliwy wpływ względem wiary w Boga, wówczas szczerzy ludzie winni być uważni na tym punkcie, bez względu na przekonanie czy denominację, i powinni o tym szeroko i daleko głosić. Możliwość kontaktowania się żywych z umarłymi zależna jest od najważniejszego pytania: Czy dusza ludzka jest nieśmiertelna? Biblia na to pytanie daje zdecydowaną odpowiedź.

CO TO JEST DUSZA?

Faktem jest, że duchowni, zarówno katolicy, jak i protestanci, od stuleci uczą ludzi, że dusza jest Boską, nieśmiertelną częścią człowieka i takowa nigdy umrzeć nie może. Pismo Święte nie popiera tego absolutnie, gdyż czytamy: „Stworzył Bóg człowieka z prochu ziemi, tchnął w niego ducha żywota i stał się człowiek duszą żyjącą” (1 Mojż. 2:7). Słowo „dusza” oznacza ożywioną, oddychającą, czującą istotę, która posiada zmysły wzroku, słuchu, smaku i czucia. Należy dodać, że proch, z którego Bóg stworzył ciało, nie był nieśmiertelny i nie posiadał rozumu. Dalej musimy nadmienić, że dech żywota, którego Bóg tchnął w usta tegoż ciała, w żadnym wypadku nie mógł być duszą, lecz że kompletne utworzone ciało w połączeniu z tym tchem, dało żyjącą, poruszającą się, czującą istotę, którą nazywamy duszą. Żadna istota nie posiada duszy. Skoro tylko dech żywota zostanie odjęty od ciała, ustaje czynność płuc i krążenia krwi, czego następstwem jest śmierć.

Tak stworzył Bóg pierwszego człowieka, od którego wywodzi się cały rodzaj ludzki i mamy jasną, dokładną relację w Biblii, że „pierwszy człowiek powstał z prochu ziemi”, a więc nie ma nic Boskiego, nic nieśmiertelnego (1 Kor. 15:47). Ponadto Pismo Święte mówi o zwierzętach jako o duszach (4 Mojż. 31:28; 1 Mojż. 1:20,30). Wyższość ludzi nad zwierzętami przejawia się w życiu, a nie w śmierci. Człowiek i zwierzę umiera w podobny sposób, „gdyż los synów ludzkich i los zwierząt jest jednaki, jako umiera zwierzę, tak umiera człowiek i ducha

jednakiego mają obaj, i nie ma człowiek nic nad zwierzę, gdyż wszystko jest marność”. Wszystko idzie na jedno miejsce, wszystko jest z prochu i wszystko powraca do prochu (Kazn. 3:19).

WIELKIE OSZUSTWO

Aby osiągnąć właściwą postawę dla tego przedmiotu i rozpatrywać go rozsądnie, musimy nasz wzrok zwrócić na historię ludzkości. Podczas wielu stuleci cała ziemia podobna była do teatru, w którym ludzie byli aktorami. Wielki dramat rozpoczął się w raju – doskonałym ogrodzie Bożym, z doskonałą parą ludzi: Adamem i Ewą. Byli oni doskonałymi ludzkimi istotami, lecz jeszcze bez doświadczenia. Otrzymywali oni polecenie, aby się rozmnażali i napełniali ziemię szczęśliwym rodzajem, dla umocnienia królestwa pod panowaniem człowieka. Lucyfer, anioł wielkiej piękności i mądrości, był postanowiony dozorcą tej doskonałej pary ludzi w Edenie. Zauważył on, że Bóg udzielił ludziom pełnomocnictwa dla umocnienia królestwa i zapragnął to pełnomocnictwo przywłaszczyć dla siebie. Prorok Boży opisuje go w czasie pobytu jego w Edenie jako mądrą i wspaniałą istotę i wyjaśnia, jak on zgrzeszył i stał się Szatanem (Ezech. 28:13-16). Żądny własnego królestwa, rozważał jak następuje: Ja stoję wyżej niż ludzie. Dlaczego Bóg nie przyznał mi własnego panowania? – Zazdrość zakradła się do jego serca i powziął decyzję, aby podbić ludzi pod swoje zwierzchnictwo, dla przywłaszczenia sobie Boskiej władzy (Izaj. 14:13-14).

Na skutek tej ambicji Lucyfer stracił łaskę Bożą i został później nazwany „starym wężem, który jest diabłem i szatanem” (Obj. 20:2), jako autor i sprawca wszelkiego zła, które przywiodło ludzkość do przekleństwa.

Bóg dał Adamowi i Ewie polecenie, aby nie jedli pewnego owocu z ogrodu Eden, gdy rzekł: „Gdyż dnia, którego jeść go będziesz, stanowczo umrzesz” (1 Mojż. 2:17). Szatan zwiódł naszą praprababkę Ewę, gdy zdołał jej wmówić, że Bóg kłamie. Tym sposobem ograł ją i jej męża z przynależnych im przywilejów i wolności. On rzekł do nich: „Bóg wie, że dnia, którego będziecie jeść owoc, otworzą się oczy wasze i staniecie się jako bogowie, rozpoznający dobro i zło. Żadnym sposobem nie umrzecie” (1 Mojż. 3:4,5). Jezus mówi nam, że to było pierwsze kłamstwo, z którego wywodzą się wszystkie inne kłamstwa (Jan 8:44).

NIEŚMIERTELNE DUSZE

„Nieśmiertelny” oznacza „nie podlegający śmierci, posiadający nieśmiertelne życie”. Kto więc jest nieśmiertel-

ny, ten umrzeć nie może. Może to nie była prawda, co Bóg rzekł do Adama: „Stanowczo umrzesz”? Czy nie powiedział On prawdy, gdy osądził Adama na śmierć i rzekł: „W pocie oblicza twój będziesz jadł chleb, aż wrócisz się do ziemi, z której zostałeś wzięty, gdyż jesteś proch i w proch się obrócisz”? (1 Mojż. 3:19).

Bóg nie ukarał go przeniesieniem w inny świat. Mówią niektórzy, że kara dotyczy jedynie ciała - powłoki duszy, że ze śmiercią ciało jest zdjęte z duszy. Tak dowodzi duchowieństwo, a nawet naukowcy. Lecz ponieważ my jedynie Pismo Święte uznajemy jako nieomylnego arbitra, chcielibyśmy usłyszeć, co Bóg ma do powiedzenia w tej sprawie. On mówi: „Dusza, która grzeszy, ta umrze” (Ezech. 18:4,20). „Któż z ludzi tak żyć może, aby nie oglądał śmierci, kto może wyrwać duszę swą z mocy grobu?” (Psalm 89:49). Lecz jeżeli dusza jest nieśmiertelna, to Bóg nie może jej zniszczyć, jednakże wiemy, że Bóg zniszczyć ją może. Jezus daje autorytatywną wypowiedź: „Bójcie się raczej tego, który zarówno ciało, jak i duszę może zniszczyć” (Mat. 10:28). Biblia nie zawiera ani jednego miejsca, które by popierało twierdzenie, że dusza jest nieśmiertelna. Wyjaśniamy, że nauka o nieśmiertelności duszy oparta jest na kłamstwie Szatana, że nigdzie nie ma poparcia, oprócz oszustwa Przeciwnika. Od tego czasu, gdy on wywiódł to kłamstwo, usiłuje oszukiwać ludzkość i zaciemniać dla niej prawdę Słowa Bożego i stara się bałamuć ludzi różnymi zwiedzeniami (2 Kor. 4:4). Nawet sam Szatan nie jest nieśmiertelny, gdyż sam Pan wyjaśnia, że w słusznym czasie ów przeciwnik zostanie zniszczony (Hebr. 2:14). Kto w ogóle jest nieśmiertelny? Pismo Święte odpowiada na to: „Bóg sam ma nieśmiertelność” (1 Tym. 6:16). Cały rodzaj ludzki jest śmiertelny, to znaczy poddany śmierci. „Jako w Adamie wszyscy umierają...” (1 Kor. 15:22). Nieśmiertelność będzie udzielona jedynie wiernym naśladowcom Jezusa, jako szczególna nagroda.

„Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota” (Obj. 2:10).

Jeżeli można by z umarłymi obcować, to musieliby umarli posiadać świadomość i jeżeli tak jest, to Bóg wtedy, gdy osądził człowieka na śmierć i oznajmił mu, że znów wróci się do prochu, inaczej mówił, a inaczej myślał. Jednakże poniższe cytaty Pisma Świętego dowodzą, że człowiek powraca do prochu ziemi i jest bez świadomości. Psalm 6:6; 88:11-12; 115:17. Pismo Święte wyraźnie mówi, że gdy człowiek umrze, przestaje oddychać, myśleć i wraca się do prochu. „Wynijdzie duch jego i wróci się do ziemi swojej: w tymże dniu przepadną wszystkie myśli jego” (Psalm 146:4). On jest zupełnie umarły, nieświadomy i nic nie wie. „Gdyż ci, co żyją, wiedzą, że umrzeć mają, lecz umarli o niczym nie wiedzą.” Umarli nie mają świadomości ani mądrości-

ci. Tam, gdzie oni idą, nie ma żadnej pracy. „Wszystko, co przedsięwzięmie ręka twoja do czynienia, to czyń, gdyż nie ma żadnej pracy ani rozważi, ani znajomości, ani mądrości w grobie, do którego ty idziesz” (Kazn. 9:5-10). W całej Biblii żadna nauka nie jest tak jasno i wyraźnie pokazana i zaakceptowana jak zmartwychwstanie umarłych. Lecz jeżeliby teoria, że umarli są żywi i przechodzą ewolucję z jednej sfery do drugiej była prawdziwa, wówczas nauka o zmartwychwstaniu jest nieprawdziwa i byłaby tylko żartem. Wówczas cała chrześcijańska nauka musiałaby upaść.

KIM SĄ DEMONY?

Szatan utracił, jak już dowiedzieliśmy się, swoje stanowisko dozorczy człowieka. Ponieważ Adam utracił swoje panowanie, to nikt nie miał autorytetu nad ziemią. Pełni przerażenia nad skutkami niecznego działania Lucyfera, aniołowie niebiescy (synowie Boży) chcieli dopomóc człowiekowi i Bóg się na to zgodził (Hebr. 2:5; 1 Mojż. 6:1-5). Mieli oni zdolność materializowania się, to znaczy przybierania postaci ludzkiej i w ten sposób wkraczania w ziemskie sprawy. Jednocześnie mogli pozbywać się przybranej ludzkiej postaci. Szatan zorientował się, że jego zamiar sprzeciwienia się Bogu nie został udaremniony. Stał się on kłamcą, a nawet ojcem kłamstwa i zaczął podstępnie zwodzić tych aniołów, którzy niegdyś byli jego towarzyszami w chwale i przy ich pomocy chciał osiągnąć panowanie nad ludźmi. Namówił te duchowe istoty, aby brały sobie córki ludzkie za żony. Oni to uczynili i opuścili swoją wyższą naturę (Judy 6-7). W ten sposób Szatan przywiódł do grzechu i spowodował ich upadek. Z tego nieczystego związku wyszło pokolenie, które nappełniło ziemię gwałtem. Dlatego Bóg podjął decyzję wytracenia wszelkiego ciała i wówczas przyszedł potop.

W czasie wielkiego potopu zginęły wszystkie ludzkie istoty, z wyjątkiem ośmiu osób zachowanych w arce - Noego i jego rodziny. Jednakże aniołowie posiadający zdolność dematerializowania się nie zostali zniszczeni. Co się z nimi stało? Biblia nam mówi, że zostali wygnani do otaczającej ziemię ciemności w atmosferze. (Judy 6; 2 Piotra 2:4). To zgadza się dokładnie z twierdzeniem nawet spirytystów. Kontakty z tymi podającymi się za zmarłych ludzi złymi duchami nie są nowością. One istnieją od czasu potopu. Gdy Bóg zawarł przymierze z narodem izraelskim, zarządził jednocześnie jako barierę przeciwko demonom karę śmierci za porozumiewanie się z mediami w celu uzyskania informacji o zmarłych (2 Mojż. 22:18; 3 Mojż. 19:31; 20:6,27).

Każda próba porozumiewania się z nimi została uznana jako obrzydliwość przed obliczem Bożym. „Niech się nie znajduje między wami (...) wieszczek, guślarz, wróżek, czarownik i czarnoksiężnik i ten, który miewa sprawę z duchami złymi i praktykarz i wywiadujący się

czego od umarłych” (5 Mojż. 18:10). Saul, pierwszy król izraelski zapytywał medium, która udawała, że wywołała Samuela – właśnie tak, jak to czynią w naszych czasach spirytyści (1 Sam. 28:7-20). Samuel był sprawiedliwym prorokiem. On umarł. Saul, król izraelski był nieposłuszny i Bóg pozbawił go swojej łaski. Dlatego rozkazał sługom swoim, aby poszukali czarownicy – medium spirytystycznego, którego by mógł się pytać. W czasie, gdy nasz wielki Mistrz znajdował się na ziemi, było wielu ludzi opętanych przez demony. Ci upadli aniołowie powodowali obłęd, a to samo dzieje się i dziś. Następujące miejsca Pisma Świętego o tym świadczą: Mat. 9:32-33, 10:8, 12:22; Mar. 5:1-20, 9:17-27; Łuk. 9:38-42. Inteligencja tych upadłych aniołów dominuje nad ludzką i niewątpliwie posiadają doskonałą pamięć. Jako demony egzystują już od czasu potopu, przeto dobrze znają wszystkie wydarzenia i wypadki na ziemi. To nam tłumaczy ich zdolność udawania pewnych właściwości dawno zmarłych ludzi. Jeszcze raz chcielibyśmy podkreślić, że od czasu, gdy nastąpił upadek w Edenie, Szatan, potężny przeciwnik Boga i sprawiedliwości czyni wszystkie starania, aby swoje kłamstwo utwierdzić, że umarli nie są umarłymi, lecz żyją. Głównym celem Szatana i jego demonów jest, aby oszukiwać ludzką, iżby nie rozumieli Boskiego planu zbawienia i błogosławieństwa, które rodzaj ludzki ma otrzymać przez Chrystusa. Jednakże Pismo Święte wyjaśnia, że „nie ma żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dzieje Ap. 4:12).

Jeżeliby więc teoria spirytystów była właściwa, wówczas śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa byłyby niepotrzebne i nie byłoby przez Niego żadnego wybawienia. Ap. Paweł mówi, że

„Bóg tego świata oślepił niewiernych, aby im nie świeciła światłość Ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Bożym” (2 Kor. 4:4).

ZBAWIENIE

Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa gwarantują całą ludzką wybawienie z Adamowego potępienia. Jednakże Bóg postanowił w swojej dobroci, że pewna klasa, jako oblubienica Chrystusa, zostanie wybrana z ludzi i połączona z Nim, aby wziąć udział we wspaniałym dziele restytucji. W tym celu był przewidziany Wiek Ewangelii i skoro ten zakończy się, zasługa ofiary Chrystusa zostanie zastosowana za każdego członka ludzkiej rodziny. W pierwszym rządzie z pożytków okupu korzysta Kościół, a potem – podczas panowania Chrystusa – cała ludzkość.

Ten wielki dzień sądu dla świata, w którym wszelkie zło zostanie powstrzymane, już nadchodzi, gdzie ludzkość otrzyma pełną, łaskawą sposobność uzyskania bło-

gosławieństwa życia, wolności i szczęśliwości. Bóg przygotował ten cudowny plan dla błogosławienia ludzkości. Demony ze swej strony usiłowały pod przewodnictwem Szatana nie dopuścić do umysłów ludzkich znajomości tego planu. Szukały sposobów, aby przekonać ludzi, że umarli nie są umarłymi, że w ogóle nie ma śmierci, że dusza jest raczej nieśmiertelna i ze śmiercią przechodzi tylko w odmienne warunki życia. Dlatego miliony ludzi zostały powstrzymane od przyjęcia poselstwa Chrystusowego. Tak Szatan zaślepił umysły ludziom, aby nie wierzyli Prawdzie (2 Kor. 4:4). W warunkach Nowego Przymierza, które weźmie swój początek z rozpoczęciem tysiącletniego panowania Chrystusa w mocy, przejrzana ofiara okupu zostanie zastosowana za ludzką i wówczas rozpoczną się błogosławieństwa ludzkości wraz z procesem zmartwychwstania. Wszyscy ludzie zostaną wzbudzeni, zarówno sprawiedliwi, jak i niesprawiedliwi (Dzieje Ap. 24:15). Wszyscy muszą przyjść do znajomości Prawdy (1 Tym. 2:3-4). Kto wówczas – w czasie pełnej znajomości – nie zechce być posłuszny, zostanie przez Pana zniszczony (Dzieje Ap. 3:23). Lecz wszyscy, którzy usiłują iść za sprawiedliwością i miłują ją, wszyscy, którzy według najlepszych chęci usiłują Panu służyć, będą podczas procesu restytucji stopniowo wznosić się coraz wyżej. Panowanie Chrystusa zadowoli żądania wszystkich szczerych serc. W Jego Królestwie wszyscy nieprzyjaciele ludzkości zostaną zniszczeni, a ostatni nieprzyjaciel, który zostanie zniszczony, jest śmierć (1 Kor. 15:25-26). Prorok opisuje to wspaniałe w Izaj. 35:10, gdzie mówi: „Uwolnieni Boży (rodzaj ludzki) nawrócą się (ze stanu śmierci do stanu pierwotnego na ziemi) i przyjdą na Syon (do Chrystusa) ze śpiewaniem i wieczną radość będzie na głowach ich. Radość i wesele otrzymają, a żal i smutek uciecze”. Sławne Królestwo Mesjasza jest tym Złotym Wiekem, o którym pisali prorocy, który opiewa psalmista i którego przez wiele stuleci chrześcijanie oczekiwali i o którego przyjście modlili się.

Podczas gdy apostoł Jan na skutek nieprawdziwego obwinienia i agitacji znalazł się na wyspie Patmos, upodobało się Panu dać mu cudowną wizję tego Królestwa. On używa symbolicznego określenia tego Królestwa, nazywając je „miastem” i opisuje je jako zstępujące od Boga z nieba, aby było utwierdzone na ziemi, gdzie podczas sprawiedliwego, błogosławieństwa wielkiego Mesjasza wszystko zostanie uczynione nowe. „Bóg otrze z oczu wszelką łzę i nie będzie więcej śmierci ani smutku, ani krzyku, ani bólu, gdyż pierwsze rzeczy przeminęły” (Obj. 21:4). Wówczas nowe niebiosy i nowa ziemia, w których na całą wieczność sprawiedliwość zamieszka, będą widoczne w pełnej piękności i chwale.

R-
„Straż”